

Dokument z posiedzenia

B8-0225/2019

25.3.2019

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji nadzwyczajnej w Wenezueli
(2019/2628(RSP))

Esteban González Pons, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Luis de Grandes Pascual, Cristian Dan Preda, David McAllister, Sandra Kalniete, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Paulo Rangel, Nuno Melo, Gabriel Mato, José Inácio Faria, Antonio López-Istúriz White, Francisco José Millán Mon, Cláudia Monteiro de Aguiar, Laima Liucija Andrikienė, Lorenzo Cesa, Ivan Štefanec, Eduard Kukan, Tunne Kelam, Manolis Kefalogiannis, Julia Pitera, Fernando Ruas
w imieniu grupy PPE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji nadzwyczajnej w Wenezueli (2019/2628(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Wenezueli, w szczególności rezolucję z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie wyborów prezydenckich w Wenezueli¹, rezolucję z dnia 5 lipca 2018 r. w sprawie kryzysu migracyjnego oraz sytuacji humanitarnej w Wenezueli i na jej granicach², rezolucję z dnia 25 października 2018 r.³, a także rezolucję z dnia 31 stycznia 2019 r.⁴ w sprawie sytuacji w Wenezueli, w której uznano Juana Guaidó za prawowitego tymczasowego prezydenta Wenezueli,
 - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Wenezueli z dnia 10 stycznia 2019 r., 26 stycznia 2019 r. oraz 24 lutego 2019 r.,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie Organizacji Państw Amerykańskich w sprawie Wenezueli z dnia 24 stycznia 2019 r.,
 - uwzględniając oświadczenie Grupy z Limy z dnia 25 lutego 2019 r.,
 - uwzględniając oświadczenie wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka w sprawie Wenezueli z dnia 25 stycznia 2019 r.,
 - uwzględniając Konstytucję Wenezueli, w szczególności jej art. 233,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Wenezuela znajduje się w głębokim i bezprecedensowym kryzysie politycznym, gospodarczym, instytucjonalnym, społecznym i humanitarnym na wielu płaszczyznach, w kraju brakuje lekarstw i żywności, prawa człowieka są łamane na masową skalę oraz występuje hiperinflacja, ucisk polityczny, korupcja i przemoc; mając na uwadze, że warunki życia dramatycznie się pogorszyły, a 87 % ludności żyje obecnie w ubóstwie; mając na uwadze, że 78 % dzieci w Wenezueli grozi niedożywienie; mając na uwadze, że na każde 1000 dzieci 31 nie dożywa wieku pięciu lat;
- B. mając na uwadze, że w dniu 23 lutego 2019 r. pomoc humanitarna składowana w Kolumbii i Brazylii została brutalnie odrzucona, a w niektórych przypadkach zniszczona przez siły wojskowe i paramilitarne faktycznego reżimu Nicolása Maduro; mając na uwadze, że w wyniku represji śmierć poniosło szereg osób, kilkadziesiąt osób zostało rannych, a setki – aresztowanych; mając na uwadze, że wenezuelskie operacje

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0199.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0313.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0436.

⁴ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0061.

wojskowe stanowią zagrożenie dla stabilności w regionie, w szczególności dla sąsiadującego terytorium Kolumbii;

- C. mając na uwadze, że bardzo długa przerwa w dostawie energii sprawiła, iż duża część Wenezueli pozostawała bez energii elektrycznej przez ponad 100 godzin, co pogorszyło już i tak dramatyczną sytuację w sektorze opieki zdrowotnej, który zmagają się z brakiem dostępu do wody pitnej w szpitalach, upadkiem usług i przypadkami plądrowania; mając na uwadze, że według organizacji Lekarze dla Zdrowia ze względu na brak energii elektrycznej w szpitalach śmierć poniosło co najmniej 26 osób;
- D. mając na uwadze, że przerwy w dostawach prądu zdarzają się od wielu lat i są bezpośrednio związane ze złym zarządzaniem, brakiem konserwacji i korupcją reżimu Nicolása Maduro;
- E. mając na uwadze, że w lutym 2019 r. delegacja złożona z czterech członków grupy Europejskiej Partii Ludowej (PPE) – oficjalnie zaproszonych przez Zgromadzenie Narodowe oraz tymczasowego prezydenta Juana Guaidó – została wydalona z tego kraju;
- F. mając na uwadze, że w dniu 6 marca 2019 r. rząd Wenezueli nakazał niemieckiemu ambasadorowi opuszczenie kraju, zarzucając mu powtarzające się akty ingerencji w sprawy wewnętrzne; mając na uwadze, że ponadto aresztowano niektórych zagranicznych i lokalnych dziennikarzy, skonfiskowano ich sprzęt, a po zwolnieniu wydano ich z kraju;
- G. mając na uwadze, że Juan Guaidó powołał Ricardo Hausmanna na przedstawiciela kraju w Międzypamerykańskim Banku Rozwoju (IDB) i Międzypamerykańskiej Korporacji Inwestycyjnej (IIC);
 1. potwierdza uznanie Juana Guaidó za prawowitego tymczasowego prezydenta Boliwariańskiej Republiki Wenezueli; wyraża pełne poparcie dla jego planu działania, mianowicie dla położenia kresu uzurpacji, ustanowienia krajowego rządu tymczasowego i przeprowadzenia przedterminowych wyborów prezydenckich; wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie zrobiły, do niezwłocznego uznania go za prawowitego tymczasowego prezydenta;
 2. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu krytycznej sytuacji nadzwyczajnej, która drastycznie pogarsza warunki życia Wenezuelczyków;
 3. ponawia apel o pełne uznanie przedstawicieli dyplomacji powołanych przez prawowitego tymczasowego prezydenta Boliwariańskiej Republiki Wenezueli Juana Guaidó jako ambasadorów do UE i jej państw członkowskich;
 4. potępia ostre represje i przemoc, których skutkiem są zabójstwa i inne przypadki ofiar śmiertelnych; wyraża solidarność z obywatelami Wenezueli, a także przekazuje szczere wyrazy współczucia rodzinom i przyjaciółom ofiar;
 5. potępia przypadki nadużyć w egzekwowaniu prawa i brutalnych represji ze strony organów bezpieczeństwa, które ograniczyły dostarczanie pomocy humanitarnej; potępia wykorzystywanie nielegalnych bojówek do ataków na dystrybuujących pomoc

- obywateli i parlamentarzystów i do zastraszania ich;
6. zdecydowanie potępia nękanie, przetrzymywanie i wydalanie szeregu dziennikarzy, którzy relacjonowali sytuację w zakresie praw człowieka w Wenezueli;
 7. powtarza, że jedynym rozwiązaniem dla tego kraju są wolne, przejrzyste i rzetelne wybory prezydenckie w oparciu o uzgodniony kalendarz, na warunkach sprawiedliwych dla wszystkich stron, zgodnie z zasadą przejrzystości i w obecności wiarygodnych międzynarodowych obserwatorów;
 8. uznaje wysiłki podejmowane przez kraje Grupy z Limy będące regionalną inicjatywą zmierzającą do znalezienia demokratycznego rozwiązania kryzysu pod przywództwem Juana Guaidó jako prawowitego tymczasowego prezydenta Wenezueli;
 9. zwraca uwagę na nasilający się kryzys migracyjny w całym regionie i pochwała wysiłki i solidarność krajów sąsiadujących, w szczególności Kolumbii; zwraca się do Komisji o dalszą współpracę z tymi krajami, nie tylko przez dostarczanie pomocy humanitarnej, ale również przez zapewnienie większych zasobów i za pośrednictwem polityki rozwoju;
 10. apeluje o dodatkowe sankcje ukierunkowane na nielegalne zagraniczne aktywa organów państwowych oraz osoby odpowiedzialne za łamanie praw człowieka i represje; uważa, że władze UE muszą w związku z tym ograniczyć swobodę przemieszczania się tych osób, jak również ich najbliższych krewnych, oraz zamrozić ich aktywa i anulować wizy;
 11. ubolewa nad tym, że do tej pory prace grupy kontaktowej nie przyniosły konkretnych rezultatów; przypomina, że jedynym celem grupy powinno być stworzenie warunków niezbędnych do przeprowadzenia przedterminowych wyborów prezydenckich;
 12. wzywa państwa członkowskie, wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz kraje regionu do zbadania możliwości ustanowienia międzynarodowej konferencji darczyńców w celu zapewnienia szerokiego wsparcia finansowego na rzecz odbudowy i przemian demokratycznych;
 13. potępia wpływ kubańskiego reżimu na Wenezuelę, który za pośrednictwem swoich agentów przyczynił się do destabilizacji demokracji i nasilenia represji politycznych wobec opozycji; apeluje o rozważenie nałożenia sankcji w związku z tą interwencją w Umowie o dialogu politycznym i współpracy między UE a Kubą;
 14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, prawowitemu tymczasowemu prezydentowi Republiki i Zgromadzeniu Narodowemu Boliwariańskiej Republiki Wenezueli, rządowi i parlamentom państw Grupy z Limy, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich.